



Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 12. detsember 2022
(OR. en)

15936/22

LIMITE

JUR 789
COUR 41
INST 455
CODEC 1996

Institutsioonidevaheline
dokument:
2022/0906 (COD)

MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Teema:	Protokolli nr 3 (Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta) muutmine

Delegatsioonidele edastatakse Euroopa Liidu Kohtu presidendi Koen Lenaerts 30. novembri 2022. aasta kiri nõukogu (üldasjad) eesistujale Mikuláš Bekile, milles esitatakse taotlus protokoli nr 3 (Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta) muutmiseks, samuti kavandatud muudatuste tekst ja selle lisad.



EUROOPA LIIDU
KOHUS
President

Luxembourg, 30. november 2022

Mikuláš Bek
Üldasjade nõukogu eesistuja
Euroopa Liidu Nõukogu
175, rue de la Loi
B-1048 Bruxelles

Austatud eesistuja,

Tuginedes Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 281 teisele lõigule ja Euroopa Aatomiaenergiaühenduse asutamislepingu artikli 106a lõikele 1, saadan Teile ja Euroopa Parlamendi presidendile käesoleva taotluse muuta protokoll nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta.

Arvestades Euroopa Kohtu suurt töökoormust, mida põhjustab nii temale esitatud kohtuasjade arv kui ka keerukus, on taotluse eesmärk esiteks kindlaks määrata konkreetsed valdkonnad, milles Üldkohus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõike 3 alusel pädev arutama ja lahendama sama lepingu artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlusi, ja teiseks laiendada 1. mail 2019 jõustunud apellatsioonkaebuste menetlusse lubamise mehhanismi kohaldamisala.

Juhin Teile tähelepanu sellele, et taotluse esemeks olevaid põhikirjamuudatusi, mis on käesolevale kirjale lisatud Euroopa Liidu kõigis ametlikes keeltes, selgitatakse üksikasjalikumalt seletuskirjas.

Meeleldi vastan Teile küsimustele, kui peaks tekkima vajadus anda lisaselgitusi.

Sügava lugupidamisega

Koen Lenaerts

Euroopa Kohtu poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 281 teise lõigu alusel esitatud taotlus muuta protokolli nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta

Sissejuhatus

Käesoleval taotlusel, mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 281 teise lõigu alusel ja milles palutakse muuta Euroopa Liidu Kohtu põhikirja protokolli nr 3 (edaspidi „põhikiri“), on kaks eesmärki.

Esiteks tuleks määrata kindlaks konkreetsed valdkonnad, milles Üldkohus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõike 3 alusel pädev lahendama liikmesriikide kohtute poolt selle lepingu artikli 267 alusel esitatud eelotsuse küsimusi.

Teiseks on selle eesmärk muuta 1. mail 2019 jõustunud apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise mehhanism kohaldatavaks apellatsioonkaebustele Üldkohtu otsuste peale, mis käsitlevad liidu niisuguste organite või asutuste apellatsioonikodade otsuseid, kes olid eespool nimetatud kuupäeval juba olemas, kuid keda ei olnud põhikirja artikli 58a esimeses lõigus veel mainitud, ning laiendada seda menetlusse võtmise mehhanismi nii, et see hõlmaks ka Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 272 silmas peetud vaidlusi, mida vaadatakse läbi liidu poolt või nimel sõlmitud era- või avalik-õiguslikus lepingus sisalduva vahekohtuklausli alusel.

Need kaks ettepanekut tehakse Euroopa Kohtu töökoormuse pideva suurenemise konteksti arvestades ja need peaksid võimaldama Euroopa Kohtul jätkata talle asutamislepingu vastuvõtjate poolt pandud ülesande täitmist – nimelt tagada mõistlike tähtaegade jooksul, et „aluslepingute tõlgendamisel ja kohaldamisel austatakse õigust“.¹

I. ELTL artikli 267 alusel esitatud eelotsuse küsimuste lahendamise pädevuse üleandmine Üldkohtule teatavates põhikirjas sätestatud valdkondades

Kuigi liidu liikmesriikide kohtute esitatud eelotsusetaotlusi on senini menetlenud Euroopa Kohus, on formaalselt juba üle 20 aasta olnud võimalus anda nendest taotlustest osa menetlemine üle Euroopa Liidu Üldkohtule. Valitsustevahelisel konverentsil, mille tulemusel allkirjastati 26. veebruaril 2001 Nice'i leping, muudeti nimelt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklit 225 ja anti Üldkohtule pädevus, mida tal senini ei olnud, nähes ette, et

¹ Vt Euroopa Liidu lepingu artikli 19 lõige 1.

ta „on teatavates põhikirjas sätestatud valdkondades pädev arutama ja lahendama küsimusi, mille suhtes artikli 234 alusel taotletakse eelotsust“².

See võimalus anda Euroopa Kohtu pädevus lahendada eelotsusetaotlusi osaliselt üle Üldkohtule lisati asutamislepingusse juba sel ajal täheldatud kahe kohtu olulise töökoormuse kasvu tõttu, mis kaasnes majandus- ja rahaliidu kolmanda etapi käivitamisega ja Amsterdami lepingu hiljutise jõustumisega, ning seda pidas Euroopa Kohus ise üheks võimalikuks lahenduseks, mis aitaks vältida Euroopa Kohtu ülekoormust kõrvuti niisuguste meetmetega nagu teatud liiki hagide menetlemise üleandmine Üldkohtule, kohtu pädevusega apellatsioonikodade moodustamine või apellatsioonkaebuste selekteerimise meede³.

Vaatamata asjakohase sätte olemasolule ei toimunud tol ajal siiski mingit muutust Euroopa Kohtu ja Üldkohtu pädevuse jaotuses eelotsusetaotluste valdkonnas. Nice'i lepingu jõustumisele 1. veebruaril 2003 järgnenud aastatel oli prioriteet Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu asutamine ja kõikide seni Euroopa Kohtu pädevusse kuulunud tühistamis- ja tegevusetushagide üleandmine Üldkohtule, välja arvatud teatud liiki institutsioonidevahelisi vaidlusi puudutavad hagid või liikmesriikide hagid liidu seadusandja õigusaktide peale. Eelotsusetaotluste lahendamise ainupädevus on jäänud Euroopa Kohtule, kes sellest ajast peale on teinud oma kodukorda mitu olulist muudatust ja võtnud ka hulga sisekorralduslikke meetmeid, millel on olnud tähelepanuväärne mõju nii selle kohtu lõpetatud kohtuasjade arvule kui ka asjade menetlemise keskmisele kestusele, mis oli üks peamistest murekohtadest, mis ajendas alustama liidu kohtusüsteemi ülesehituse tulevikku puudutavat üldalmainitud arutelu.

Euroopa Kohtu eelotsusepädevuse Üldkohtule osalise ülemineku küsimus tuli taas päevakorda 2015. aastal vastu võetud Euroopa Liidu kohtusüsteemi reformi kontekstis⁴, kuid ka see ei viinud sel ajal põhikirja tegeliku muutumiseni nii, et oleks määratud kindlaks konkreetsed valdkonnad, milles Üldkohus võib eelotsusetaotlusi lahendada. Liidu seadusandja palus Euroopa Kohtul esitada hiljemalt 26. detsembriks 2017 aruanne võimalike muudatuste kohta pädevuse jaotuses eelotsuseküsimuste läbivaatamisel, arvestades eelkõige Üldkohtu kohtunike arvu kahekordistamist eespool nimetatud reformi raames, ning Euroopa Kohus leidis oma aruandes, mis esitati Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile 14. detsembril 2017, et *käesolevas etapis* ei ole vaja selles jaotuses muudatusi teha.⁵

² See artikkel vastab sisuliselt Euroopa Liidu toimimise lepingu praegusele artiklile 256 ning artikkel 234, millele selles viidatakse, vastab Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 267, milles on tehtud vaid terminoloogilisi muudatusi.

³ Vt selle kohta nõukogule 1999. aasta mais edastatud aruteludokument „Euroopa Liidu kohtusüsteemi tulevik“ (nõukogu dokument nr 8208/99, 11.5.1999) ning aasta hiljem valitsustevahelisel konverentsil Euroopa Kohtu ja Üldkohtu esitatud aruanded.

⁴ Vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrus (EL, Euratom) 2015/2422, millega muudetakse protokoll nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta (ELT L 341, 24.12.2015, lk 14).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määruse (EL, Euratom) 2015/2422 artikli 3 lõike 2 alusel esitatud aruanne (kaldkiri lisatud). Aruanne on kättesaadav liidu kõigis ametlikes keeltes ja sellega saab tutvuda institutsiooni veebilehel:
https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-01/et_2018-01-12_08-43-52_214.pdf.

Euroopa Kohus viitas sellega seoses nii sellise ümberkorraldusega kaasnevatele raskustele kui ka – ja eelkõige – asjaolule, et Euroopa Kohtule esitatud eelotsusetaotlusi menetletakse kiiresti – need taotlused vaadati siis läbi keskmiselt 15 kuu jooksul –, samas kui liidu kohtusüsteemi reform oli veel lõpuni viimata. Ametisse tuli veel nimetada mitu Üldkohtu kohtunikku ning rakendada reformist tulenevaid meetmeid, mis puudutasid eelkõige kohtu sisemist korraldust.

Viis aastat hiljem on olukord aga väga erinev.

Esiteks on Euroopa Kohtule esitatud eelotsusetaotluste arv pidevalt suurenenud, mis on muutnud viimastel aastatel menetluse järk-järgult pikemaks, kuna Euroopa Kohtul on raske neid taotlusi läbi vaadata sama kiiresti kui varem, ja seda mitte ainult taotluste paljususe, vaid ka nende kasvava keerukuse või tundlikkuse tõttu.⁶

Teiseks on Euroopa Liidu kohtusüsteemi ülesehituse reform tänaseks täielikult lõpule viidud. Alates 2022. aasta juulist on Üldkohtus kaks kohtunikku igast liikmesriigist ehk kokku viiskümmend neli kohtunikku, ning Üldkohus on viimastel aastatel põhjalikult analüüsinud oma sisemist korraldust ja töömeetodeid, mille tulemusena on muu hulgas selle kohtu kojad osaliselt spetsialiseerunud, kohtuasjade menetlemisel toimitakse proaktiivselt ning olulised või keerulised kohtuasjad määratakse suurematele koosseisudele, kuhu kuulub viis kohtunikku. Niisugune areng on loonud Üldkohtule head tingimused nii suurema arvu kohtuasjade lahendamiseks⁷ kui ka selliste uute kohtuasjade lahendamiseks, mis ei kuulunud senini tema pädevusse.

Neil asjaoludel leiab Euroopa Kohus, et korrakohase õigusemõistmise huvides tuleb kasutada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud võimalust ja määrata põhikirjas kindlaks konkreetsed valdkonnad, milles Üldkohtul tuleb hakata lahendama selle lepingu artikli 267 alusel esitatud eelotsuse küsimusi (1). See ongi käesoleva seadusandlustaotluse esimese osa ese, kuid selles taotluses täpsustatakse suurema õiguskindluse tagamiseks lisaks ka instantsi, kelle ülesanne on hea seista selle eest, et järgitaks Euroopa Kohtu ja Üldkohtu vahelist pädevuse jaotust eelotsuste valdkonnas (2), ning seda, millised on Üldkohtu pädevusse antavate eelotsusetaotluste optimaalseks menetlemiseks vajalikud menetluslikud tagatised (3).

1. Konkreetsed valdkonnad, milles Üldkohtul tuleb hakata eelotsusetaotlusi lahendama

⁶ Kui Euroopa Kohtule esitati 2016. aastal 470 eelotsusetaotlust, siis kolm aastat hiljem oli see arv 641 ja 2021. aastal 567. Samal ajavahemikul tõusis eelotsuseasjade menetlemise keskmine kestus 15 kuult 2016. aastal 15,5 kuule 2019. aastal ja 16,7 kuule 2021. aastal. 30. septembril 2022 oli alates aasta algusest esitatud eelotsusetaotluste arv 420, samas kui eelotsusetaotluste menetlemise keskmine kestus oli 17,3 kuud. Euroopa Kohtule ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 30. septembrini 2022 esitatud kohtuasjade üksikasjalikuma ülevaate ja sel ajavahemikul eelotsusetaotluste osakaalu kohta vt käesoleva taotluse lisas 1 toodud tabel.

⁷ See tähelepanek, mis põhineb muu hulgas alates määruse 2015/2422 vastuvõtmisest Üldkohtu menetlusse võetud kohtuasjade arvul, ei arvesta asjaoluga, et Üldkohtu töökoormus võib kasvada seoses liidu õigusloometegevusega, eriti digivaldkonnas.

Nagu nähtub Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõike 3 esimese lõigu sõnastusest endast, ei ole Üldkohtu pädevus vaadata läbi artikli 267 alusel esitatud eelotsuse küsimusi üldine pädevus, mis hõlmaks kõiki liidu õigusega reguleeritud valdkondi. Tema eelotsusepädevust saab hakata kasutama konkreetsetes valdkondades, mis juba oma määratluselt eeldab, et liikmesriikide kohtute esitatud eelotsusetaotlused puudutaksid neid valdkondi ega tõstataks valdkonnaüleseid liidu õiguse tõlgendamise või kehtivuse küsimusi.

Täpsemalt, selleks et määrata kindlaks konkreetsed valdkonnad, milles Üldkohus võiks Euroopa Kohtu eelotsusepädevuse üle võtta, lähtus Euroopa Kohus oma arutluskäigus neljast kriteeriumist või juhtpõhimõttest.

Esimene kriteerium on see, et valdkonnad, mida Üldkohtu menetlus puudutab, oleksid eelotsusetaotluse lugemisel selgelt tuvastatavad ja teistest liidu õigusega reguleeritud valdkondadest piisavalt eraldiseisvad, nii et ei teki küsimust liikmesriigi kohtu esitatud küsimuste täpse ulatuse kohta ja sellest tulenevalt Üldkohtu pädevuse kohta nende küsimustele vastata.

Teine ja kolmas kriteerium on seotud vastavalt nende valdkondade kindlakstegemisega, milles tõstatatakse vähe põhimõttelisi küsimusi ja milles on juba olemas ulatuslik Euroopa Kohtu praktika, millest Üldkohus saab oma uue pädevuse teostamisel juhendada, hoides ära kohtupraktika võimaliku järjepidevuse katkemise või lahknevuse ohu.

Lõpuks tegi Euroopa Kohus kindlaks valdkonnad, milles esitatakse suhteliselt suur arv eelotsusetaotlusi ja milles eelotsusetaotluste lahendamise üleandmine Üldkohtule avaldaks seega Euroopa Kohtu töökoormusele reaalselt mõju. Ainult mõne kohtuasja üleandmine – isegi kui need puudutavad konkreetseid valdkondi – ei too kaasa Euroopa Kohtu töökoormuse tegelikku vähenemist, mida soovitakse saavutada.

Neil kaalutlustel – ja olles põhjalikult analüüsinud statistikat ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 30. septembrini 2022 Euroopa Kohtu lõpetatud kohtuasjade kohta⁸ – tegi Euroopa Kohus kindlaks kuus õigusvaldkonda, mis vastavad eespool nimetatud kriteeriumidele: ühine käibemaksusüsteem, aktsiisid, tolliseadustik ja kaupade tariifne klassifitseerimine kombineeritud nomenklatuuris, reisijatele hüvitise maksmine ja nende abistamine ning kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem.

Need valdkonnad, mis on loetletud uue artikli 50b – mille põhikirja lisamise ettepanek käesolevaga tehakse⁹ – lõikes 1, on nimelt selgelt piiritletavad ja piisavalt eraldiseisvad muudest liidu õigusega hõlmatud valdkondadest, neid reguleerivad piiratud arv teisese õiguse akte ja nagu nähtub eespool viidatud statistikast, tehakse neis valdkondades harva põhimõttelisi lahendeid, kuna kokku üle 630 kohtuasjast menetles Euroopa Kohus vaatlusalusel perioodil suurkojas ainult kolme. Lisaks on Euroopa Kohtul nendes

⁸ See statistika on esitatud käesoleva taotluse lisades 2 ja 3.

⁹ Vt määruse ettepaneku artiklit 2.

valdkondades ulatuslik kohtupraktika, mis peaks oluliselt vähendama ohtu, et tekib lahknevusi olemasoleva kohtupraktikaga.

Kuigi eespool viidatud valdkondades esitatud eelotsusetaotluste lahendamise pädevuse üleandmine Üldkohtule peaks võimaldama Euroopa Kohtu töökoormust märkimisväärselt vähendada – arvestades, et need taotlused moodustavad keskmiselt umbes 20% Euroopa Kohtule igal aastal esitatavatest eelotsusetaotlustest –, tuleb ka kehtestada täpsem kord, mille kohaselt toimub eelotsusepädevuse jaotus Euroopa Kohtu ja Üldkohtu vahel, ning kord, mida järgides viimati nimetatud kohus eelotsuse küsimusi menetleb. Seda reguleeritakse artikli 50b teises ja kolmandas lõikes.

2. Eelotsusetaotluste vastuvõtmise ning eelotsuseasjades Euroopa Kohtu ja Üldkohtu vahelise pädevuse jaotuse järgimise ülesande jätmine ühele kohtuinstantsile

Kuna eelotsuste lahendamise pädevuse jaotus Euroopa Kohtu ja Üldkohtu vahel põhineb valdkonna kriteeriumil ning kuna eelotsusetaotlus võib olla segatüüpi ja sisaldada küsimusi, mis puudutavad mitut valdkonda, on oluline, et eelotsusetaotluse esitanud kohus ei peaks ise lahendama küsimust, kas tema eelotsusetaotlus kuulub Euroopa Kohtu või Üldkohtu pädevusse. Nii õiguskindluse kui ka kiiruse kaalutlustel täpsustab põhikirja artikli 50b lõige 2 seetõttu, et nagu ka praegu tuleb kõik Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel esitatavad taotlused esitada Euroopa Kohtule ning et Euroopa Kohus annab taotluse üle Üldkohtule pärast seda, kui ta on oma kodukorras ette nähtud korras kindlaks teinud, et taotlus käsitleb ainult üht või mitut konkreetset valdkonda, mis on ette nähtud põhikirja artikli 50b lõikes 1.

Siinkohal on oluline märkida, et selle raames Euroopa Kohtu läbi viidav kontroll ei kujuta endast hinnangut selle üle, kas tasub saata asi lahendamiseks Üldkohtule või jätta see Euroopa Kohtule, olenevalt sellest, kas eelotsuse küsimused on huvipakkuvad. Selle hinnangu eesmärk on üksnes tagada, et järgitaks pädevuse andmise põhimõtet, kuna Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõige 3 ei anna Üldkohtule mingit pädevust lahendada eelotsuse küsimusi, mis ei kuulu ühte või mitmesse põhikirjas kindlaks määratud konkreetsesse valdkonda. Eelotsusetaotlust, mis hõlmab nii põhikirja artikli 50b lõikes 1 loetletud valdkondi kui ka valdkondi, mis ei kuulu selle artikli kohaldamisalasse, menetleb seega Euroopa Kohus, samas kui taotlus, mis puudutab ühte või mitut ainult selles artiklis nimetatud valdkonda, antakse automaatselt üle Üldkohtule, sõltumata kohtuasja tähtsusest või esitatud küsimuste olulisusest.

On enesestmõistetav, et eelotsusetaotluse Üldkohtule menetleda andmine ei mõjuta viimase õigust suunata kohtuasi tagasi Euroopa Kohtule, kui ta leiab, et kohtuasjas „nõutav põhimõtteline otsus tõenäoliselt mõjutab liidu õiguse ühtsust või järjepidevust“, või Euroopa Kohtu enda võimalust uuesti läbi vaadata Üldkohtu otsus, „kui valitseb tõsine oht, et need otsused mõjutavad liidu õiguse ühtsust või järjepidevust“.¹⁰ Niisugune uuesti läbivaatamine

¹⁰ Vt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõike 3 teises ja kolmandas lõigus sätestatud.

peab aga siiski jääma erandiks. Kuna Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse esitamine toob kaasa eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva menetluse peatamise, kuni kohus on Euroopa Kohtult või Üldkohtult saanud oma küsimustele vastuse, peab taotluse menetlemine Üldkohtu poolt olema põhimõtteliselt lõplik.

Niisuguses kontekstis ja selleks et aidata kaasa võimalikult ühtsele eelotsusetaotluste menetlemisele Euroopa Kohtus ja Üldkohtus, leidsid need kaks kohut käesoleva seadusandlustaotluse ettevalmistamisel, et liikmesriigi kohtutele ning põhikohtuasja pooltele ja teistele põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikutele tuleb pakkuda mitmeid menetluslikke tagatiseid.

3. Menetluslikud tagatised, mis on hädavajalikud eelotsusetaotluste täpselt samasuguseks menetlemiseks Euroopa Kohtus ja Üldkohtus

Sel eesmärgil lisatakse põhikirja kolm menetluslikku tagatist.

Esiteks nähakse põhikirja artikli 50b lõike 3 esimeses lauses ette, et Üldkohus suunab eelotsusetaotlused nende läbivaatamiseks määratud kodadele. Selline kodade spetsialiseerumine – mis ei ole Üldkohtule uudne, sest seda on juba edukalt kasutatud avaliku teenistuse ja intellektuaalomandi asjade menetlemisel – peaks lihtsustama seda liiki uute vaidluste läbivaatamist Üldkohtus ning samas ka soodustama suuremat järjepidevust nendes konkreetsetes valdkondades esitatud eelotsusetaotluste menetlemisel, sest neid vaadatakse läbi Üldkohtu sama(de) koja (kodade) poolt.

Teine tagatis, mis on sätestatud põhikirja artikli 50b lõike 3 teises lauses ja mis kindlustab, et Euroopa Kohtus ja Üldkohtus menetletakse eelotsusetaotlusi sama moodi, tuleneb sellest, et Üldkohus määrab igas tema lahendatavas eelotsuseasjas kohtujuristi. Nagu ka Euroopa Kohtu puhul ei tähenda kohtujuristi määramine, et nendes kohtuasjades esitatakse automaatselt iga kord kohtujuristi ettepanek, sest põhikirja artikli 20 viienda lõigu kohaselt – mis on Üldkohtule kohaldatav põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel – võib kohtuasjas otsuse teha ilma kohtujuristi ettepanekuta, kui asjas ei tõstatata ühtegi uut õigusküsimust, kuid kohtujuristi määramine aitab kaasa Üldkohtu analüüsi põhjalikkusele, arvestades, et ka selles kohtus toimib igas kohtuasjas nn nelja silma põhimõte, kuna toimikuga tutvumine kohtujuristi poolt võib olla kasulik selleks, et täiendada, muuta nüansirohkemaks või rikastada ettekandja-kohtuniku analüüsi tema esialgses ettekandes.

Lõpuks, kuna mõned eelotsusetaotlused, aga ka muud kohtuasjad võivad väärida seda, et nende lahendamisel osaleb rohkem kui viis kohtunikku, näeb käesolev seadusandlustaotlus ette põhikirja artikli 50 muutmise nii, et Üldkohtule antakse võimalus lahendada asi kohtukoosseisus, mis jääb suuruselt viiest kohtunikust koosneva koja ja viieteistkümnest kohtunikust koosneva suurkoja vahele. Üldkohtu suurkoda ei peaks nimelt Üldkohtule üle antud eelotsuse küsimuste lahendamiseks kokku tulema, kuna esiteks tuleb ETL artikli 256 lõike 3 teise lõigu alusel Euroopa Kohtule suunata kohtuasjad, milles on nõutav põhimõtteline

otsus ja mis tavaliselt kuuluvad suurkoja pädevusse, ning teiseks tekiks suurkoja kohtunike arvu arvestades olukord, kus kohtunikud, kes ei kuulu eelotsusetaotlusi läbi vaatama määratud kodadesse, peavad siiski eelotsusetaotlusi lahendama, mis nõrgestaks aga põhikirja artikli 50b lõike 3 esimeses lauses antavat tagatist. Artikli 50 kolmas lõik täpsustab sellega seoses, et Üldkohtu kodukorras määratakse kindlaks kodade moodustamise kord ning see, millistel juhtudel ja tingimustel Üldkohus eri koosseisudes asju lahendab.

Koostoimes peaksid kõik eeltoodud meetmed võimaldama Üldkohtul seda uut pädevust optimaalselt hallata ning samas peaksid need ka kaasa aitama liidu õiguse ühetaolisele tõlgendamisele ja kohaldamisele olenemata sellest, milline kohus eelotsusetaotlust menetlema hakkab.

II. Apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise mehhanismi laiendamine Euroopa Kohtus

Kui käesoleva põhikirja muutmise taotluse esimene osa on suhteliselt uuenduslik, siis selle teise osa ulatus on piiratum. Viimase eesmärk on lihtsalt muuta appellatsioonkaebuste menetlusse võtmise mehhanism kohaldatavaks appellatsioonkaebustele, mis esitatakse Üldkohtu otsuste või määruste peale, mis käsitlevad Euroopa Liidu nende organite ja asutuste sõltumatute appellatsioonikodade otsuseid, kes olid juba olemas eespool viidatud mehhanismi jõustumise ajal ehk 1. mail 2019, kuid keda põhikirja artiklis 58a ei mainitud, ning laiendada seda menetlusse võtmise mehhanismi vahekohtuklauslite alusel tehtud Üldkohtu lahendite peale esitatud appellatsioonkaebustele.

Apellatsioonkaebuste suhtes menetlusse võtmise mehhanismi kehtestamisel 2019. aastal hakkas see nimelt kehtima Üldkohtu lahendite peale esitatud appellatsioonkaebuste suhtes, mis käsitlevad põhikirja artikli 58a esimeses lõigus sõnaselgelt mainitud nelja liidu ameti või asutuse¹¹ sõltumatu appellatsioonikoja otsuseid, ning appellatsioonkaebuste suhtes, mis esitatakse Üldkohtu lahendite peale, mis käsitlevad pärast 1. maid 2019 muus liidu ametis või asutuses loodud sellise sõltumatu appellatsioonikoja otsust, kelle poole tuleb pöörduda enne hagi esitamist Üldkohtule. 1. mail 2019 olid aga juba olemas muud liidu organid ja asutused, kellel oli samuti sõltumatu appellatsioonikoda, kuid keda ei olnud nimetatud põhikirja artikli 58a esimeses lõigus esitatud liidu ametite või asutuste loetelus. Silmas peetakse näiteks Euroopa Liidu Raudteeametit, Euroopa Pangandusjärelevalvet, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet või ka Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Ametit.

Kuna ükski konkreetne põhjus ei õigusta nende puudumist eespool viidatud loetelust, siis tehakse suurema ühtsuse huvides ettepanek muuta põhikirja artiklit 58a, lisades selles artiklis esitatud nelja organi loetellu 1. mail 2019 juba olemas olnud organid ja asutused, ning näha selles ka ette, et appellatsioonkaebuste läbivaatamine Üldkohtu niisuguste lahendite peale, mis käsitlevad mõne sellise appellatsioonikoja otsust, sõltub sellest, kas Euroopa Kohus otsustab eelnevalt appellatsioonkaebuse menetlusse võtta. Nagu sätestatud põhikirja artikli 58a

¹¹ Need on vastavalt Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Ühenduse Sordiamet, Euroopa Kemikaaliamet ja Euroopa Liidu Lennundusohutusamet.

kolmandas lõigus, võetakse apellatsioonkaebus seega tervikuna või osaliselt menetlusse ainult siis, kui selles tõstatatud küsimus on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline.

Samal eesmärgil teeb Euroopa Kohus ka ettepaneku laiendada apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise mehhanismi Üldkohtu niisuguste lahendite peale esitatud apellatsioonkaebustele, mis käsitlevad liidu poolt või nimel sõlmitud selliste lepingute täitmist, mis sisaldavad vahekohtuklauslit Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 272 tähenduses.

Erinevalt artikli 58a esimeses lõigus nimetatud kohtuasjadest ei vaata sõltumatu apellatsioonikoda enne Üldkohtu kontrolli läbi kohtuasju, mis esitatakse viimasele liidu poolt või nimel sõlmitud era- või avalik-õiguslikus lepingus sisalduva vahekohtuklausli alusel, kuid Üldkohtul tuleb nende kohtuasjade sisulisel arutamisel kohaldada üksnes vahekohtuklauslis viidatud riigisisest õigust, mitte liidu õigust. Kuna selles valdkonnas esitatud apellatsioonkaebustes ei saa seega põhimõtteliselt olla tõstatatud liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulisi küsimusi, kavatseb Euroopa Kohus kohaldada nendele kohtuasjadele sama mehhanismi, mida kohaldatakse apellatsioonkaebustele, mis on esitatud eespool nimetatud apellatsioonikodade otsuseid käsitlevate Üldkohtu lahendite peale.

Lisade loetelu:

- 1) Euroopa Kohtule esitatud kohtuasjad ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 30. septembrini 2022 – liigendus kohtuasjade laadi alusel
- 2) Euroopa Kohtu poolt lõpetatud kohtuasjad ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 30. septembrini 2022 – liigendus kohtuasjade laadi alusel
- 3) Eelotsuseasjad, mis lõpetati Euroopa Kohtu poolt ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 30. septembrini 2022 konkreetsetes valdkondades, mida seadusandlustaotlus puudutab

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL, Euratom) 2022/....,

....,

millega muudetakse protokolli nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 256 lõiget 3 ja artikli 281 teist lõiku,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 106a lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Kohtu 30. novembri 2022. aasta taotlust,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ... arvamust,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembril 2015 esitatud palvel¹² edastas Euroopa Kohus 14. detsembril 2017 Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande võimalike muudatuste kohta pädevuse jagunemises Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 kohaste eelotsuste tegemisel. Kuigi Euroopa Kohus leidis selles aruandes, et hetkel puudub vajadus esitada muudatusettepanekuid seoses eelotsusetaotluste menetlemisega viidatud artikli 267 alusel, rõhutas ta siiski samas aruandes, et ei saa välistada, et edaspidi tuleb eelotsuste tegemise pädevus teatavates valdkondades Üldkohtule üle anda, kui Euroopa Kohtule esitatavate eelotsusetaotluste arv ja keerukus muutuvad selliseks, et üleandmine on nõutav hea õigusemõistmise huvides. Selline üleandmine vastab ka Nice'i lepingu koostajate tahtele, kuivõrd nad soovisid tugevdada liidu kohtusüsteemi tõhusust, nähes ette võimaluse Üldkohtu osalemiseks selliste taotluste menetlemisel.

(2) Euroopa Kohtu statistika näitab nii pooleliolevate eelotsuseasjade arvu tõusu kui ka nende keskmise menetlusaja pikenemist. See olukord ei ole seotud mitte ainult igal aastal Euroopa Kohtule esitatavate eelotsusetaotluste suure arvuga, vaid ka sellele kohtule esitatavate väga keerukate ja eriti tundlike küsimuste sagemisega. Selleks et Euroopa Kohus saaks jätkata oma ülesannete täitmist, tuleb korrakohase õigusemõistmise huvides kasutada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud võimalust ja anda

¹² Vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määruse (EL, Euratom) 2015/2422, millega muudetakse protokolli nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta (ELT L 341, 24.12.2015, lk 14), artikli 3 lõige 2.

Üldkohtule üle pädevus arutada ja lahendada nimetatud lepingu artikli 267 alusel esitatud eelotsuse küsimusi põhikirjaga kindlaks määratud valdkondades.

(3) Üldkohus suudab praegu toime tulla selle pädevuse üleandmisest tuleneva töökoormuse kasvuga ja seda tänu kohtunike arvu kahekordistamisele ja meetmetele, mis võeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2015/2422¹³ alusel läbi viidud liidu kohtusüsteemi reformi raames. Kuna aga Üldkohtu töökoormus sõltub paljuski liidu tegevuse arengust, tuleb tagada, et ta saaks tõhusalt jätkata kohtulikku kontrolli liidu institutsioonide, organite ja asutuste üle, vajaduse korral oma töötajate arvu suurendades.

(4) Õiguskindluse huvides peavad valdkonnad, milles Üldkohtule antakse eelotsuse tegemise pädevus, olema selgelt piiritletud ja piisavalt eraldiseisvad muudest valdkondadest. Lisaks peab nendes valdkondades olema välja kujunenud ulatuslik Euroopa Kohtu praktika, millest Üldkohus saab oma eelotsusepädevuse teostamisel juhinduda.

(5) Lisaks tuleb konkreetsete valdkondade kindlaksmääramisel arvestada vajadusega vabastada Euroopa Kohus piisavalt suure hulga eelotsusetaotluste läbivaatamisest, et tema töökoormus ka realselt väheneks.

(6) Ühine käibemaksusüsteem, aktsiisid, tolliseadustik ja kaupade tariifne klassifitseerimine kombineeritud nomenklatuuris on valdkonnad, mis vastavad kõigile eespool nimetatud kriteeriumidele, et neid saaks käsitada konkreetsete valdkondadena Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõike 3 esimese lõigu tähenduses.

(7) Sama kehtib reisijatele hüvitise maksmise ja nende abistamise ning kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemi kohta. Lisaks asjaolule, et ka need kaks valdkonda vastavad eespool nimetatud kriteeriumidele, on Üldkohus igati võimeline lahendama nendes valdkondades esitatud eelotsusetaotlusi, kuna nende faktiline ja tehniline kontekst määrab suures osas ära, kuidas tuleks liidu asjakohasid õigusnorme tõlgendada nii, et sellest tõlgendusest oleks kasu.

(8) Arvestades, et eelotsusetaotluste lahendamise pädevuse jaotus Euroopa Kohtu ja Üldkohtu vahel põhineb valdkonna kriteeriumil, on õiguskindluse ja menetluskiiruse huvides oluline, et eelotsust taotlev kohus ei peaks ise hakkama lahendama küsimust, milline liidu kohus on pädev tema eelotsusetaotlust lahendama. Seega tuleb eelotsusetaotlus esitada üheleainsale instantsile, nimelt Euroopa Kohtule, kes teeb oma kodukorras täpsemalt kehtestatud korras kindlaks, kas taotlus kuulub ainult ühte või mitmesse konkreetsesse valdkonda, mis on ette nähtud Euroopa Liidu Kohtu põhikirjas, ja kas seda peab seega menetlema Üldkohus. Euroopa Kohus jääb nimelt endiselt pädevaks lahendama eelotsusetaotlusi, mis võivad küll puudutada neid konkreetseid valdkondi, kuid on seotud ka teiste valdkondadega – nimelt ei näe Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõike 3 esimene lõik ette mingit võimalust anda Üldkohtule üle eelotsusepädevust muudes valdkondades kui kindlaks määratud konkreetset valdkonnad.

(9) Selleks et pakkuda liikmesriikide kohtutele ja põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikutele samu tagatise, mida pakub Euroopa Kohus, kehtestab Üldkohus menetlusnormid, mis on samasisulised nendega, mida Euroopa Kohus kohaldab eelotsusetaotluste menetlemisel, muu hulgas seoses kohtujuristi määramisega.

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrus (EL, Euratom) 2015/2422, millega muudetakse protokoll nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta (ELT L 341, 24.12.2015, lk 14).

(10) Arvestades eelotsusemenetluse eripära võrreldes Üldkohtu pädevusse kuuluvate hagide suhtes kohaldatava menetlusega tuleb eelotsusetaotlused anda lahendada selleks määratud Üldkohtu kodadele.

(11) Lisaks tuleks eelkõige Üldkohtu tehtud eelotsuste järjepidevuse säilitamiseks ja hea õigusemõistmise huvides ette näha kohtukoosseis, mis jääb suuruselt viiest kohtunikust koosneva koja ja suurkoja vahele.

(12) Euroopa Kohtu statistikast nähtub ka, et Üldkohtu lahendite peale esitatakse palju apellatsioonkaebusi. Selleks et säilitada apellatsioonimenetluse tõhusus ja võimaldada Euroopa Kohtul keskenduda apellatsioonkaebustele, milles tõstatatakse olulisi õigusküsimusi, tuleb apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise mehhanismi laiendada, tagades samas, et järgitaks tõhusa kohtuliku kaitse nõudeid.

(13) Neid eesmärke silmas pidades tuleb esiteks laiendada seda mehhanismi apellatsioonkaebustele, mis on esitatud Üldkohtu lahendite peale, mis käsitlevad nende liidu organite või asutuste sõltumatute apellatsioonikodade otsuseid, kellel 1. mail 2019 olid sellised sõltumatud apellatsioonikojad küll olemas, kuid keda ei ole veel Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 58a mainitud. Sellised apellatsioonkaebused puudutavad nimelt asju, mis on juba läbi vaadatud kaks korda – kõigepealt sõltumatu apellatsioonikoja ja seejärel Üldkohtu poolt –, mistõttu on täielikult tagatud õigus tõhusale kohtulikule kaitsele.

(14) Teiseks tuleb eespool viidatud mehhanismi laiendada vaidlustele, mis puudutavad vahekohtuklauslit sisaldavate lepingute täitmist Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 272 tähenduses. Niisuguste kohtuvaidluste sisulisel arutamisel tuleb nimelt Üldkohtul kohaldada üksnes vahekohtuklauslis viidatud riigisisest õigust ning üldjuhul ei teki nendes liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulisi küsimusi.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Protokolli nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta (edaspidi „põhikiri“) artikkel 50 asendatakse järgmisega:

„Üldkohus lahendab asju kolmest või viiest kohtunikust koosnevate kodadena. Kohtunikud valivad enda hulgast koja esimehe. Viiest kohtunikust koosneva koja esimees valitakse kolmeks aastaks. Esimehe võib üheks ametiajaks tagasi valida.

Üldkohus võib asja lahendada ka suurkojana, suuruselt viiest kohtunikust koosneva koja ja suurkoja vahele jääva kojana või ainukohtunikuna.

Kodukorras määratakse kindlaks kodade moodustamise kord ning see, millistel juhtudel ja tingimustel Üldkohus eri koosseisudes asju lahendab.“

Artikkel 2

Põhikirja lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 50b

1. Üldkohus on pädev lahendama Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlusi ainult ühes või mitmes järgmises konkreetses valdkonnas:

- ühine käibemaksusüsteem;
- aktsiisid;
- tolliseadustik ja kaupade klassifitseerimine kombineeritud nomenklatuuris;
- reisijatele hüvitise maksmine ja nende abistamine;
- kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem.

2. Kõik Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel esitatavad taotlused esitatakse Euroopa Kohtule. Pärast seda, kui Euroopa Kohus on oma kodukorras ette nähtud tingimustel kindlaks teinud, et eelotsusetaotlus puudutab ainult ühte või mitut lõikes 1 nimetatud valdkonda, annab ta selle taotluse üle Üldkohtule.

3. Eelotsusetaotlused, mis antakse üle Üldkohtule, määratakse tema kodukorras kehtestatud korras selleks määratud kodadele. Kodukorras ette nähtud viisil määratakse nendes kohtuasjades kohtujurist.“

Artikkel 3

Põhikirja artikkel 58a asendatakse järgmisega:

„1. Euroopa Kohus otsustab eelnevalt, kas apellatsioonkaebus võetakse menetlusse, kui apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu lahendi peale, mis käsitleb järgmiste liidu organite ja asutuste sõltumatute apellatsioonikodade otsuseid:

- a) Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet;
- b) Ühenduse Sordiamet;
- c) Euroopa Kemikaaliamet;
- d) Euroopa Liidu Lennundusohutusamet;
- e) Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Amet;
- f) Ühtne Kriisilahendusnõukogu;
- g) Euroopa Pangandusjärelevalve;
- h) Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve;
- i) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve;
- j) Euroopa Liidu Raudteeamet.

2. Esimeses lõigus osutatud menetlust kohaldatakse ka nende apellatsioonkaebuste suhtes, mis on esitatud:

- Üldkohtu lahendi peale, mis käsitleb pärast 1. maid 2019 muus liidu organis või asutuses loodud sellise sõltumatu apellatsioonikoja otsust, kelle poole tuleb pöörduda enne hagi esitamist Üldkohtule;

- Üldkohtu lahendi peale, mis puudutab vahekohtuklauslit sisaldava lepingu täitmist Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 272 tähenduses.

3. Apellatsioonkaebus võetakse tervikuna või osaliselt menetlusse kodukorras sätestatud korras, kui apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline.

4. Apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise või sellest keeldumise kohta tehtud otsust tuleb põhjendada ja see avaldatakse.“

Artikkel 4

1. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlusi, mis on Euroopa Kohtu menetluses käesoleva määruse jõustumisele järgneva kuu esimesel päeval, menetleb edasi Euroopa Kohus.

2. Apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise mehhanismi ei kohaldata apellatsioonkaebuste suhtes, mis on esitatud Euroopa Kohtule kuni käesoleva määruse jõustumise kuupäevani kas Üldkohtu lahendite peale, mis käsitlevad kas artikli 58a lõike 1 punktides e–j nimetatud liidu organite või asutuste apellatsioonikodade otsuseid, või Üldkohtu lahendite peale, mida on nimetatud artikli 58a lõike 2 teises taandes.

Artikkel 5

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamisele järgneva kuu esimesel päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.“

Lisa 1

Euroopa Kohtule esitatud kohtuasjad ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 30. septembrini 2022 Liigendus kohtuasjade laadi alusel

	2017	%	2018	%	2019	%	2020	%	2021	%	2022 ¹	%
Eelotsusetaotlused	533	72,1%	568	66,9%	641	66,4%	557	75,6%	567	67,7%	420	66,7%
Hagiavaldused	46	6,2%	63	7,4%	41	4,2%	38	5,2%	29	3,5%	28	4,4%
Apellatsioonkaebused ²	147	19,9%	199	23,4%	266	27,5%	131	17,8%	232	27,7%	174	27,6%
Arvamuse taotlused	1	0,1%		0,0%	1	0,1%	1	0,1%		0,0%		0,0%
Erimenetlused ³	12	1,6%	19	2,2%	17	1,8%	10	1,4%	10	1,2%	8	1,3%
Kokku	739		849		966		737		838		630	

¹ Kohtuasjad, mis esitati ajavahemikul 1. jaanuarist 2022 kuni 30. septembrini 2022.

² Sellesse kohtuasjade kategooriasse kuuluvad nii protokolli Euroopa Liidu põhikirja kohta artikli 56 alusel esitatud apellatsioonkaebused kui ka sama protokolli artikli 57 alusel esitatud apellatsioonkaebused ajutiste meetmete kohaldamise asjades ja menetlusse astumise küsimustes.

³ Erimenetlused on tasuta õigusabi, kohtukulude jaotus, kohtulahendi parandamine, lahendamata jätmine, tagaseljaotsuse peale esitatav kaja, kohtulahendi vaidlustamine kolmanda isiku poolt, tõlgendamine, teistmine, peakohtujuristi taotlus, et Üldkohtu lahend uuesti läbi vaadataks, hagi tagamise menetlus ja puutumatusega seotud kohtuasjad.

Lisa 2

Euroopa Kohtu poolt lõpetatud kohtuasjad ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 30. septembrini 2022
Liigendus kohtuasjade laadi alusel¹

	2017	%	2018	%	2019	%	2020	%	2021	%	2022 ²	%
Eelotsusetaotlused	447	63,9%	520	68,4%	601	69,5%	534	67,4%	547	70,9%	382	68,0%
Hagiavaldused	37	5,3%	60	7,9%	42	4,9%	37	4,7%	30	3,9%	32	5,7%
Apellatsioonkaebused ³	198	28,3%	165	21,7%	210	24,3%	204	25,8%	183	23,7%	142	25,3%
Arvamuse taotlused	3	0,4%		0,0%	1	0,1%		0,0%	1	0,1%	1	0,2%
Erimenetlused ⁴	14	2,0%	15	2,0%	11	1,3%	17	2,1%	11	1,4%	5	0,9%
Kokku	699		760		865		792		772		562	

¹ Esitatud arvandmed (brutoarvud) väljendavad kohtuasjade koguarvu ega võta arvesse kohtuasjade liitmist nende seotuse korral (kohtuasja number = kohtuasi).

² Kohtuasjad, mis lõpetati ajavahemikul 1. jaanuarist 2022 kuni 30. septembrini 2022.

³ Sellesse kohtuasjade kategooriasse kuuluvad nii protokolli Euroopa Liidu põhikirja kohta artikli 56 alusel esitatud apellatsioonkaebused kui ka sama protokolli artikli 57 alusel esitatud apellatsioonkaebused ajutiste meetmete kohaldamise asjades ja menetlusse astumise küsimustes.

⁴ Erimenetlused on tasuta õigusabi, kohtukulude jaotus, kohtulahendi parandamine, lahendamata jätmine, tagaseljaotsuse peale esitatav kaja, kohtulahendi vaidlustamine kolmanda isiku poolt, tõlgendamine, teistmine, peakohtujuristi taotlus, et Üldkohtu lahend uuesti läbi vaadataks, hagi tagamise menetlus ja puutumatusse seotud kohtuasjad.

Lisa 3

Eelotsuseasjad, mis lõpetati Euroopa Kohtu poolt ajavahemikul 1. jaanuarist 2017 kuni 30. septembrini 2022 konkreetsetes valdkondades, mida seadusandlustaotlus puudutab

Tabel nr 1: kohtuasjade arv*

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	Kokk u
Käibemaks	53	47	53	50	51	32	286
Aktsiisid	5	3	4	3	5	5	25
Tolliseadustik	11	0	7	4	6	2	30
Tariifne klassifitseerimine	5	6	6	7	7	1	32
Reisijatele hüvitise maksmine ja nende abistamine	24	64	28	39	63	19	237
Kasvuhoonegaaside heitkogused	3	5	3	3	6	1	21
	101	125	101	106	138	60	631

* Kui kohtuasi puudutab mitut konkreetset valdkonda, käsitatakse seda loomulikult ühe kohtuasjana ja see on liigitatud tabeli veergu peamise valdkonna alusel, millega see on seotud.

Tabel nr 2: konkreetsetes valdkondades lõpetatud kohtuasjade protsent kõigist asjasse puutuval aastal lõpetatud eelotsuseasjadest

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	Kokku
Kohtuasjade arv seadusandlustaotluse esemeks olevates konkreetsetes valdkondades	101	125	101	106	138	60	631
Lõpetatud eelotsuseasjade arv kokku	447	520	601	534	547	382	3031
	22,60%	24,04%	16,81%	19,85%	25,23 %	15,71 %	20,82%

Tabel nr 3: nende kohtuasjade menetlemise viis asjasse puutuval perioodil

	Kohtuasju kokku	Kohtukoosseis*			Ettepane kud
		Suur-koda	Viie st kohtuniku st koosnev koda	Kolmest kohtuniku st koosnev koda	
Käibemaks	286	2	113	139	113
Aktiisid	25	0	12	8	8
Tolliseadustik	30	0	17	11	14
Tariifne klassifitseerimine	32	0	0	29	2
Reisijatele hüvitise maksmine ja nende abistamine	237	1	43	20	16
Kasvuhoonegaaside heitkogused	21	0	11	7	10
	631	3	196	214	163

* Ühte valdkonda kuuluvate kohtuasjade koguarvu ja eri kohtukoosseisude poolt lõpetatud kohtuasjade summa vahe on põhimõtteliselt seletatav teatud kohtuasjadest loobumisega ja need asjad on lõpetatud Euroopa Kohtu presidendi registrist kustutamise määrusega.